

РЕШЕНИЕ

№ 572

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5897** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалба на В. С. М. и Е. Ж. В. – Ф., като наследници на М. Ж. М., срещу заповед № РПН19-РА50-48/19.03.2019 г. на гл. архитект на Район „П.“, Столична община /СО/, с която се одобрява изменение на плана за регулация на [населено място], в.з. “Манастира“, кв. 8М, като се променят регулационните граници между УПИ XI -2003, 2004, 2005, 2983, УПИ XIX-288, 2005, 2006 и контактни УПИ XVIII-288 и XX-287 и поставянето им в съответствие с границите на имотите по кадастрална карта в границите на допустимата точност.

Заличава се УПИ XI-2003, 2004, 2005, 2983 /нов/ и се образуват два самостоятелни УПИ: XI в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3809 и XXX в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3810.

Заличава се УПИ XIX-288, 2005, 2006 и се образуват два самостоятелни УПИ: XXXI в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3811 и XIX в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3812.

Одобрява се и изменение на Плана за застрояване на [населено място], в.з. “Манастира“, кв. 8М за новообразувани УПИ XI-3809, УПИ XXX-3810, УПИ XI-3812, УПИ XXXI-3811 и УПИ XVIII- 288, съгласно приложения проект.

Твърденията са, че заповедта не отговаря на материалноправните предпоставки и е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. По същество

твърденията са, че не са спазени регулационните граници и площи по документи за собственост.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Д. и адв. Д., като се претендират и разноси по делото.

Ответникът – главен архитект на р-н П., СО, чрез юрк. С. моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни К. Т. Д., С. В. К., В. В. Б., И. В. Г., Л. В. М., К. Б. П., М. Б. З., Ц. Д. Р., Е. С. Ц. и Е. Б. Ц., чрез процесуален представител адв. Х. молят за отхвърляне на жалбата. Претендират разноси по делото

Заинтересованите страни Е. К. Ч. и С. Д. Б., за съдебно заседание редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представители.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от нотариален акт № 40, том LLXIII, дело №22687/17.10.1994 г. /стр. 5 по делото/ Й. Т. К., А. Я. К. и др. продават на М. Ж. М. следния свой съсобствен недвижим имот: Пrazно дворно място с площ от 715 кв.м., съ-ставляващо парцел XVII-288 от кв. 8М по плана на в.з.“Манастира“, [населено място], при съседни на парцела: улица, н-ци на Й. Р., Б. Ф. С. и На-дежда С. Ц.. С Решение от 07.04.1997г. на СРС-48 състав по гр.д. №12081/1995г. /стр.43/, се признава за установено по отношение на Й. Тр. К. и М. Ж. М., че ищците И. В.Г., Л. В. М. и С. В. К. са собственици на следния имот: 120 кв.м. от имот пл. № 2005 от к.л. № Г-12-3-А, заключени между буквите Ж-В-Г-Д-Е-Ж по скицата към заключението на в.л. П. П., която ски-ца преподписана от районния съдия да се счита неразделна част от решението и попадащи в парцел XVIII-288 от кв.8М по плана на в.з.“Манастира Бистри-ца“. Признава се за установено по отношение на Й. Тр. К. и М. Ж. Ма-нолов, че ищцата М. С. С. е собственик на следния недв.имот: 124 кв.м. от имот пл.№2006 от к.л. № Г-12-3-А, заключени между буквите А-Б-В-Ж-А по скицата към заключението на в.л. П. П., която скица преподписана от районния съдия да се счита неразделна част от решението и попадащи в парцел XVIII-288 от кв. 8М по плана на в.з.“Манастира Б.“.

С решение от 12.11.2001 г. на СГС-М-Г състав по гр.д. № 4438/1999 г. /стр.46/, цитираното по-горе решение от 07.04.1997 г. на СРС-48 състав по гр.д. № 212081/1995 г. е оставено в сила. С решение от 15.07.2003 г. на ВКС-IV-то г.о. /стр.50/ по д.№ 1037/2002г. решението от 12.11.2001 г. на СГС-М-Г състав по гр.д. № 4438/1999 г. е потвърдено и оставено в сила.

Следователно, площта по н. а. №40, том LLXIII, дело №22687/17.10.1994г. е останала в размер на 471 кв.м.

Производството пред административния орган е образувано със заявление вх. № РПН17-ГР94-2704/16.08.2017 г. от конституираните по делото заинтересовани лица. Със заповед № РПН18-РА50-17/23.03.2018 г. на гл. архитект на р-н „П.“, СО е разрешено изработването на проект за изменение на подробния устройствен план – план за регулация и застрояване /ПУП-ИПРЗ/ в обхват УПИ XI -2003, 2004, 2005, 2983, УПИ XIX-288, 2005, 2006 и контактни УПИ XVIII-288, 2005, 2006, УПИ XVIII-288 и XX287, кв. 8М, [населено място], в.з. Манастира. Такъв е изработен и

депозирани със заявления вх. № РПН17-ГР94-2704/13/26.06.2018г. проектът е разгледан на заседание от 14.08.2018 г. на РЕСУТ при р-н „П.“, СО и е приет с решение по т. 3 от протокол № 29. Издадена е процесната заповед № РПН19-РА50-48/19.03.2019 г. на гл. архитект на Район „П.“, Столична община /СО/, с която се одобрява изменение на плана за регулация на [населено място], в.з. “Манастира“, кв. 8М, като се променят регулационните граници между УПИ XI -2003, 2004, 2005, 2983, УПИ XIX-288, 2005, 2006 и контактни УПИ XVIII-288 и XX-287 и поставянето им в съответствие с границите на имотите по кадастрална карта в границите на допустимата точност.

Заличава се УПИ XI-2003, 2004, 2005, 2983 /нов/ и се образуват два самостоятелни УПИ: XI в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3809 и XXX в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3810.

Заличава се УПИ XIX-288, 2005, 2006 и се образуват два самостоятелни УПИ: XXXI в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3811 и XIX в границите на ПИ с идентификатор 04234.6966.3812.

Одобрява се и изменение на Плана за застрояване на [населено място], в.з.“Манастира“, кв.8М за новообразувани УПИ XI-3809, УПИ XXX-3810, УПИ XIX-3812, УПИ XXXI-3811 и УПИ XVIII- 288, съгласно приложения проект.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са назначени и изслушани единична и тройна съдебно-техническа експертиза, които съдят кредитира.

Според заключението на вещите лица по тройната СТЕ, която е по-пълна, КККР [населено място] са одобрени със заповед № РД-18-51/03.11.2011г. на ИД на АГКК. В КККР е заснет и нанесен поземлен имот с идентификатор 04234. 6966.3428 с площ от 461 кв.м. и адм.адрес: [населено място], [улица], начин на трайно ползване - за вилна сграда, номер по предходен план: 288, квартал: 8М, парцел XVIII-288, собственици - М. Ж. М..

Със заповед № РД-50-09-357/17.06.1986 г. на главния архитект на [населено място] е одобрен регулационен и кадастрален план за местности [населено място], в.з. Б. и в.з. Манастира.

Имотът по н. а. №40, том LLXIII, дело №22687/17.10.1994 г. УПИ парцел XVIII-288, кв. 8М е описан по данни от този план, действащ към съставянето на акта. УПИ XVIII-288, кв. 8М е бил отреден за част от ПИ 288, за части от който са били отредени и други УПИ - XI, XII, XIII, XIV, XVI, XIX.

Със заповед № РД-09-229/09.05.2005 г. на кмета на Район „П.“ е одобрено попълване на кадастралната основа на ПИ с пл. №№ 2003, 2004, 2005, 2006, които отнемат от площта на имот пл. № 288 въз основа на съдебно решение. С това изменение УПИ XI и XIX се преотреждат за новонанесените имоти. Части от попълнените ПИ 2005 и 2006 попадат в отредения с регулацията УПИ XVIII-288. При изработване на кадастралната карта за територията, в нея е нанесен имот идентификатор 04234.6966.3428, съответстващ на частта от УПИ XVIII-288, кв. 8М, която не се застъпва с ПИ 2005 и 2006. При одобряването на кадастрална карта за територията, имотът е нанесен с по-малка площ, поради намаляването му с площите от него, които представляват части от ПИ 2005 и ПИ 2006. По този начин имотът е нанесен в съответствие с представения документ за собственост - н. а. №40, том LLXIII, дело №22687/17.10.1994г. и съдебно решение по гр.д. №12081/1995г. на СРС-48 състав.

Според СТЕ доколкото имотите попадат в устройствена зона “Вилна зона ТЖВ/, съгласно приложението към чл.3,ал.2 от ЗУЗСО, то в чл.19, ал. 1,т. 3, за вилните зони при урегулиране на поземлени имоти е определено: най-малко 18м лице и 600 кв.м.

повърхност.

По представения цифров модел УПИ XVIII-288 е с лице 14.40 м. и площ 471 кв.м., а по обяснителната записка - площ 471 кв.м. С така приетите размери за площ и повърхност, новообразуваните самостоятелни УПИ-та попадат в обхвата на текста на чл.19, ал. 3 (подробно описани в СТЕ), с изключение УПИ XVIII-288, което не отговаря на изискването на чл.19 ал. 3 от ЗУТ където е записано, че „определените в ал. 1 най-малки размери на урегулираните имоти за ниско застрояване (лице и повърхност) могат да бъдат намалявани най-много с една пета“, т.е. с лице 14,40м. и площ 480 кв.м.

При изработването на ПУП, одобрен с обжалваната заповед, площта на УПИ XVIII-288 се намалява след съдебно решение по гр.д. №12081/1995г. на СРС-48 състав. Изменена е западната регулационна граница на имота, при което същата е проектирана на разстояние към лицето на имота - на 40 см, а към дъното - на 23 см от имотната граница на ПИ идентификатор 04234.6966.3428, с цел постигане на изискванията за минимални лице и площ на УПИ XVIII-288, с което се засяга площта на ПИ идентификатор 04234.6966.3811.

Констатира се минимална разлика между площите на ПИ и УПИ за два от засегнатите имоти, единият от които е имот идентификатор 04234.6966.3428 с площ 461 кв.м - собственост на жалбоподателите. УПИ, отреден за техния имот, е проектиран с площ 471 кв.м, при което не се постигат изискванията на чл. 19, ал. 1 и 3 от ЗУТ за минимална площ.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане предвид удостоверение за наследници № РСЛ17-УГ01-1912/02.03.2017 г., датата 07.05.2019г., на която жалбоподателките са се разписали, че са уведомени за издадената заповед (л. 22 от делото) и доколкото е подадена от лица, засегнати от изменението на плана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорения административен акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно §1, ал.3 от ДР на ЗУТ, кметът на общината, комуто съгласно чл. 135, ал. 3 ЗУТ са предоставени правомощия да издава актове от вида на оспорения, може да предостави свои функции на длъжностни лица от общинската администрация. Главният архитект на район е такова лице и на него са възложени функции с т. 6 от заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на СО.

Оспорената заповед съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК - наименование на органа, който го е издал, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Предвид това, настоящият съдебен състав счита, че е спазена формата на оспорената заповед и не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да опорочат административния акт и да обусловят неговата отмяна.

Оспорената заповед е правно обоснована с разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ - Влезлите в сила общи устройствени планове могат да се изменят, когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

От приетите по делото СТЕ се установява, че площите на имотите от кадастралната

карта и на обособените нови УПИ с ПУП, одобрен с обжалваната заповед съвпадат, с изключение на площта на 04234.6966.3428, собственост на жалбоподателите, която се увеличава за сметка на 04234.6966.3812. според първоначалната СТЕ предвидената промяна на регулационните граници се поставят в съответствие с границите на имотите, пак с изключение на 04234.6966.3428 и 04234.6966.3812, като тук вещото лице сочи, че границата се измества посока западна посока (т.е. навлиза в 04234.6966.3812). Посочва се още, че имота на жалбоподателките е бил 461 кв.м. и става 471 кв.м. В съдебно заседание в л . С. К., че площта на имота е била нанесена в КК с 10 кв.м. по-малко от тази по документи за собственост - н. а. №40, том LLXIII, дело №22687/17.10.1994 г. и съдебно решение по гр.д. №12081/1995 г. на СРС-48 състав. Следователно, съдът приема, че е налице поставяне на площта в съответствие с действително притежавани права.

Вярно е, че площ от 471 кв.м. не съответства на минимално предвиденото по чл. 19, ал. 1 от ЗУТ, вкл. и при изключенията по ал. 3 от с.з. Все така обаче, съдебно е установено, че наследодателят на жалбоподателките е притежавал в собственост именно 471 кв.м. Последното е съобразено със Заповед № РД-09-229/09.05.2005г. на кмета на Район „П.“, с която е одобрено попълване на кадастралната основа на ПИ с пл. №№ 2003, 2004, 2005, 2006, които отнемат от площта на имот пл. № 288 въз основа на съдебно решение. В този смисъл са и констатациите в решение № 13/13.03.2009г. по адм. д. № 26/2008г. на АССГ.

По изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед № РПН19-РА50-48/19.03.2019 г. е издадена от компетентен орган – лице, надлежно овластено за това със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на СО, като при издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Съдът определя размера на последното на 100 лева на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Следва да бъде уважено и искането на процесуалния представител на заинтересованите страни за присъждане на разноски по делото съобразно представените на л. 187 и 188 договори за правна защита и съдействие в размер на 1600 лева и депозит за СТЕ в размер на 305 лева, съгласно платежно нареждане на л. 210 от делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. М. и Е. Ж. В. – Ф., като наследници на М. Ж. М., срещу заповед № РПН19-РА50-48/19.03.2019 г. на гл. архитект на Район „П.“, Столична община /СО/, с която се одобрява изменение на плана за регулация на [населено място], в.з. “Манастира“, кв.8М, като неоснователна;

ОСЪЖДА В. С. М. и Е. Ж. В. – Ф. да заплатят на р-н П., Столична община сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение;

ОСЪЖДА В. С. М. и Е. Ж. В. – Ф. да заплатят на заинтересованите по делото страни

К. Т. Д., С. В. К., В. В. Б., И. В. Г., Л. В. М., К. Б. П., М. Б. З., Ц. Д. Р., Е. С. Ц. и Е. Б. Ц., сумата от 1905 (хиляда деветстотин и пет) лева, представляващи разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: